

Lūkojos mēnesī ilgās pēc tālēm 望月怀远

Džan Džjulin 张九龄 (673-740)

Virš jūras piedzimst spožais mēness,
Visās debesu malās kopīgs šis brīdis.
Šķirtie milnieki nožēlo, ka nakts tik gara,
Viņi vakaru vada abpusējās ilgās.

海上生明月，天涯共此时。
情人怨遥夜，竟夕起相思。

Nodzēšu sveci sajūsmā par šo gaismas pilnību,
Uzvilkts rīta svārks, bet just var drēgnumu.
Nespējot paņemt rokās mēnesi kā dāvanu,
Atgriežos gultā un sapņoju par tikšanos.

灭烛怜光满，披衣觉露滋。
不堪盈手赠，还寝梦佳期。

***

Šis ir viens no Ķīnā pazīstamākajiem Rudens Vidus svētku (Džuncjiudzjie 中秋节) dzejoļiem, kas sarakstīts Tan dinastijas laikā, bet tagad tiek interpretēts saskaņā ar mūsdienu aktualitātēm. Šie svētki tiek svinēti 8.mēneša 15.datumā, kas ir septembrī pēc Saules kalendāra. Apaļais mēness šai laikā ir īpaši spožs, un tradicionāli simbolizē ģimeņu un draugu apvienošanas vai arī pauž vēlmi satīties, kā arī cerību atgriezties mājās. Mūsdienās pirmajā teikumā tiek saskatīta cerība, ka ĶTR un Taivāna, kas atrodas abās pusēs jūras šaurmam, kādreiz apvienosies.